

Věrná

STRÁŽ

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník III. - Číslo 20

V Žatci 21. května 1948

Cena 4 Kčs

nou kandidátku obrozené národní Každý poctivý Čech volí jednot- fronty!

Toto heslo musí proniknout do každé obce, do každého města, do všech míst, kde jsou usídleni volyňští Čechové. Málo toho, toto heslo musí proniknout k srdcím všech volyňských Čechů bez rozdílu politického přesvědčení.

Svatou povinnost — volit společnou kandidátku NF — si musí uvědomit zvláště volyňští Čechové, kteří stále nespřímně zdůrazňují svou „nepolitičnost“, t. j. známé rčení: „Já se nikdy do politiky nepletu.“ Ten, kdo si myslí, že vhozením bílého lístku do volební urny zdůrazní svou „nepolitičnost“, je na hrozném omylu.

Bílý lístek je projev nedůvěry k naší obrozené lidově demokratické Národní frontě, jinými slovy nedůvěra k drtivé většině československého národa, který je v obrozené NF reprezentován zástupci všech politických stran.

V naší obrozené NF nemají své zástupce: kolaboranti, špioni, šmelináři a desertéři, kteří dlí v tuto dobu u svých „bratřů“ — německých fašistů. My je ovšem nijak nepostrádáme. Únorové události vyloučily luto skupinu lidí z našeho středu. Po únorových událostech těmto lidem se naprosto právní cestou dokázala snaha rozbití naší republiku hospodářsky i politicky. Jejich snaha však nenalezla v našem národě podpory, proto ve svých rozvratických plánech katastrofálně ztroskotali. Dnes iniciátoři zrádcovské činnosti sedí většinou pod ochrannými křídly učenců Jaksche a Schumachera a čekají na poslední spásu — bílé lístky.

Nuže, krajané, kteří stále ještě věříte, že bílý lístek je známka „nepolitičnosti“ aneb „já nevolím nikoho“, „já pán neutrální“, chcete svým bílým lístkem posloužit těm, proti kterým jsme bojovali? Chcete dát legitimaci těm, kteří nám v dukelském průsmyku zabili na 3.000 bratřů?

Při památce všech hrdinů — padlých Volyňáků — žádám vás, nečiňte tak, poskvrníte dobré jméno volyňských Čechů, před celým československým národem. Naše politická desorganisaace byla do únorových událostí omluvitelná. Avšak bílý lístek, vložený do urny volyňským Čechem by byl činem, který se rovná vlastizradě. V některých obcích našeho pohraničí jsou usídleni vesměs volyňští Čechové. V těchto
(Dokončení na str. 2.)

Tak jsme manifestovali v Žatci pro jednotu národa 1. května 1948. Stejně manifestačně uvítáme u nás prvního kandidáta kladenského kraje ministra vnitra Václava NOSKA v neděli 23. května t. r.

**OKRESNÍ AKČNÍ VÝBOR NÁRODNÍ FRONTY V ŽATCI
pořádá první předvolební projev všeho pracujícího lidu, na kterém
promluví první kandidát kladenského kraje soudruh**

Václav Nosek,

**horník a ministr vnitra na VEŘEJNÉM PROJEVU v neděli 23. května
1948 v 10 hodin na nám. Dra E. Beneše.**

Přijďte všichni manifestovat pro jednotu národa a pracujícího lidu.

**V případě nepříznivého počasí koná se projev na Sřetelnici.
Svaz Čechů z Volyně vybízí volyňské krajany k hromadné a mani-
festační účasti!**

Volby v novém duchu

Ústavodárné Národní shromáždění bylo v r. 1946 zvoleno s výslovným časovým omezením na dva roky. Hlavním jeho úkolem bylo dále obnověnému Československu novou ústavu, která také byla nejen včas vypracována, ale i důkladně prodiskutována všemi vrstvami našeho lidu a 9. května slavnostně schválena. Ústavodárné Národní shromáždění splnilo tedy poslání, které mu bylo svěřeno a dalo republice nejen ústavu, ale také dlouhou řadu zákonů, jakožto svůj přínos k budovatelskému úsilí. Proto s dobrým svědomím vrací teď československému lidu mandát, aby novým volebním aktem ustavil na podkladě nové ústavy a nového volebního

řádu zastupitelský sbor, který bude nejvyšším orgánem státní moci u nás.

Slojíme tedy znovu před parlamentními volbami, které u nás nemávaly právě nejlepší pověst. Začínaly už tak dobrého půl roku napřed prudkou vlnou neklidu celé veřejnosti. Vznikala stranačká licitace o přizeň lidu, při čemž se s lidem zacházelo často jako s pouhým nástrojem a objektem stranačké politiky. Po skončení volebního boje, při němž ovšem každý vyhrál, zapomeno se však nejen na většinu předvolebních slibů, ale také a to, že v lidu vznikaly vážné pochybnosti o poctivosti agitačních hesel a metod, když skupiny a směry, které se ještě

Každý poctivý Čech volí jednotnou kandidátku obrozené národní fronty!

(Dokončení se str. 1.)

obcích nesmí být vhozen ani jeden bílý listek.

Na adresu t. zv. nepolitikářů bych v závěru chtěl říci následující: Nehnevte se na mne, vážení krajané, ale jsem nucen vám říci, že slovu „nepolitičnost“ nerozumíte. Vždyť politika je také včasné dokončení osevu, včasná a dobrá sklizeň, která dává státu obilí, brambory, maso atd. K tomu je třeba připojit naprosto kladný postoj k lidově demokratickému zřízení. Legitimace je pak jen pouhou formalitou. A poněvadž takovou politiku drtivá většina voličských Čechů plní, jsou tím vlastně zapojeni do politického života, která je důstojným pokračováním našeho zahraničního odboje.

Npor. Emil Cilc.

Volby v novém duchu

(Dokončení se str. 1.)

včera navzájem potíraly a rozeštvávaly obyvatelstvo republiky, měly najednou vytvořit společnou základnu vládních a zákonodárných prací. Ale také po volbách, kdy vládní i zákonodárný aparát měl podle své povinnosti pracovat ve službách národního a státního celku, docházelo velmi často k prosazování zájmů úzce stranických. Tak se stalo, že čs. občan byl v poslední době už otevřeně nespokojen se systémem, který se u nás vyvíjel kolem parlamentních voleb a stále důrazněji si přál, aby zde nastala důkladná náprava.

Obrozená republika byla tedy přímo povinná nepřipustit již tento škodlivý zjev. Dovede-li a má-li čs. lid po dlouhá léta volebního klidu svorně véde sebe žít a pracovat, proč by akt, který proň znamená uplnění jednoho z nejvyšších občanských práv v demokracii,

tické svobodě, měl býti spokojen i jen dočasně s nějakým tříděním, tříděním a rozeštváváním, když se po volbách opět všichni musíme sejít v dobré shodě při úsilí o další budování státu. Právo z lidu vyšel proto podnět, aby nový duch čs. státní politiky byl vyjádřen i novou formou parlamentních voleb při nichž se všechny strany Národní fronty čs. dohodnou na jednotném a společném postupu i na společné kandidátní listině, která umožní, aby se do nového čs. Národního shromáždění dostali lidé, kteří požívají důvěry nejen svých politických stran, ale celé Národní fronty. Tato jména byla právě předložena nejširší čs. veřejnosti a voliči o nich rozhodnou 30. května. Nepochybujeme, že tak učiní také v tom smyslu, že ve společné kandidátní listině Národní fronty budou všichni do jednoho vidět splnění svých dávných přání a že to také vyjádří při volebním aktu.

SSSR v čele světové fronty míru a bezpečnosti

Sovětský svaz přinesl na oitař vítězství ve válce proti mezinárodnímu fašismu největší oběti. Přesto není jediného jiného státu, který by v poválečné obnově a budování dosáhl takových úspěchů jako SSSR. Tyto úspěchy tvoří ostrý kontrast se stále se prohlubujícím hospodářským chaosem v kapitalistických zemích.

Kdežto držitelé moci v imperialistických státech hledají východisko z chaotických vnitřních poměrů v dobrodružném zasahování do domácích záležitostí cizích zemí, pokračuje Sovětský svaz důsledně v boji za trvalý mír mezi národy. Stojí v čele světové fronty míru a bezpečnosti. Politika Sovětského svazu odpovídá dokonale zájmům sovětského lidu, ale také zájmům všech pokrokových a mírumilovných lidí celého světa. Od počátku své existence jde Sovětský svaz ve znamení boje proti imperialismu, boje za mír a družbu mezi velkými i malými národy. Imperialisté se ovšem nechtěli smířit s tím, že na celé šestině země vznikla velmoc, která je nositelem protimperialistických a protikapitalistických zásad. Proto se snažili ozbrojenými silami rozdrtit právě se zrodilý socialistický stát, ale marně. Sovětský lid dokázal, že si dovede obhájit svoji svobodu a nezávislost. Dokázal to také později za vlastenecké války, která byla vlastně nesmírným zápalem za mír, bojem proti nejtemnějším silám imperialistické agrese, podporovaným reakcionáři celého světa. Věrnost míru a družbě mezi národy má v Sovětském svazu hluboké kořeny. Sovětské společenské a státní zřízení nezná totiž vykořisťování jedné třídy jinými třídami, ujařmování národa národem, nemá ani stopy rysů kapitalismu, který je pramenem expanzivních snah a útočnosti imperialistických mocností. Již Lenin zdůrazňoval, že pro kapitalisty je válka tak obyčejnou věcí, jako vykořisťová-

ní dělníků. Nic divného tedy, psal, že agenti imperialismu se snaží tak či onak vyvolávat nové války.

V Sovětském svazu byla — odstraněním vykořisťovatelských tříd a skupin — odstraněna jednou provždy někdejší vládnoucí vrstva, která v období carského Ruska byla stejně nebezpečná, jako ostatní imperialističtí podněcovatelé mezinárodních konfliktů. Odstranění vykořisťování člověka člověkem a národnostního útlatku se stalo základem oné velké historické úlohy Sovětského svazu jako strážce míru a bezpečnosti národů. Sovětský svaz má rozhodující podíl na rozdrčení ohněk mezinárodního fašismu a světové agrese, zachránit civilizaci před fašistickým barbarstvím a evropské národy před zotročením hitlerovským Německem.

Osvobozeným národům střední a jihovýchodní Evropy, tedy především slovanským zemím, zbaveným jha německého imperialismu, se dostalo možnosti, aby si vytvořily státní zřízení, odpovídající zájmu a vůli lidu. Vidíme také, že v těchto zemích se opravdu uskutečňují tužby nejširších lidových vrstev, jež si nepřejí žít tak, jak žily dříve. Stále rostoucí mezinárodní autorita Sovětského svazu, jeho nezištná pomoc a jedinečné budovatelské zkušenosti sovětských lidí přispěly těmto národům k tomu, že mohly přechod k novému životu provést v klidu, bez jakýchkoliv hospodářských ořesů.

Není sporu o tom, že vznik a upevnění zemí lidové demokracie je významným činitelem mírové politiky, činitelem, působícím ve směru vzrůstu světových sil míru proti silám války. Nyní jsou navždy znemožněny jakékoliv pokusy izolovat Sovětský svaz, neboť po jeho boku jsou nejen sympatie mírumilovných lidí celého světa, nýbrž a především lidové demokratické země. Pokrokové živly celého světa se seskupují kolem So-

větského svazu a ostatních demokratických zemí proto, že vědí velmi dobře, že Sovětský svaz bude vždy hájit zájmy světové míru. Vědí, že SSSR využívá své autority v mezinárodních otázkách k tomu, aby byly řešeny v duchu míru a bezpečnosti, v souladu se zájmy čestné mezinárodní spolupráce a rovnoprávnosti velkých i malých národů.

Ilja Erenburg napsal nedávno velmi správně, že pomlouvačům Sovětského svazu se nikdy nepodaří, představit světu sovětské lidi jako lidi nenávidějící jiné národy. V zemích blízkých Sovětskému svazu ví kdekdo, jak vážně a s jakou láskou pohlížejí sovětské lidi na jejich kulturu, řeč, umění a obyčej. Ale i daleko od SSSR, v zemích, kde nelze často slyšet pravdivé vyhlášení sovětského života, lidé již chápou, že sovětská práce, sovětské budovatelské dílo a sovětské tužby neohrožují ani jediného národa. Sovětským lidem jde o jediné, totiž o to, aby vytvořil politické, sociální a hospodářské podmínky, v nichž by všichni mohli žít šťastným životem.

P. S.

ČsOL jednota Podbořany pořádá v neděli 23. května 1948 o 8. hod. ranní v Podbořanech v restauraci na Rozcestí u br. Sopra ČLENSKOU SCHŮZI. Na pořadu jednání:

- 1) věci organizační
- 2) zprávy funkcionářů
- 3) sloučení odbojových složek
- 4) příprava k volbám do Národního shromáždění
- 5) volné návrhy.

Účast všech členů jednoty, hlavně však důvěrníků, povinná.

Výbor jednoty.

Antonie Marková, Aš, Klostermannova 1. hledá svoji sestru Růženu Maškovou z Kozatína.

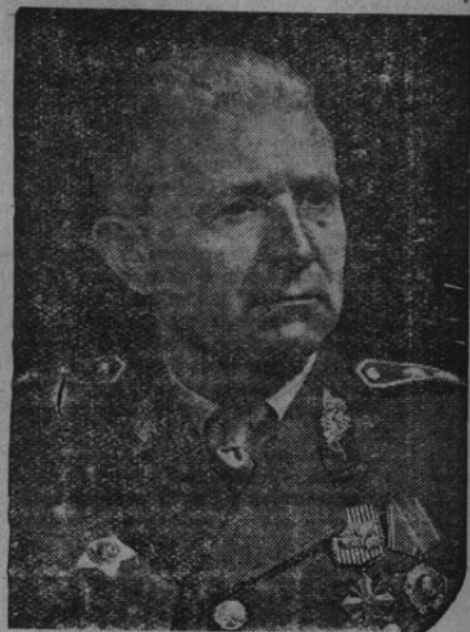
Jsme středem pozornosti

V politickém, hospodářském a sociálním životě republiky jsme nedávno udělali velký krok kupředu, který s hlediska dějinného vývoje pokládáme za jedině správný jako logický výsledek druhé světové války a naší revoluce. Měli jsme odvahu ukázat na škodlivé vlivy v našem veřejném životě, odhalit zakuklené škůdce i zrádce a vyhnat je z našeho společenství. Stalo se tak cestou ústavního pořádku, takže únorová krize v něm neohrozila pořádek a klid v republice.

Někteří zahraniční pozorovatelé události u nás však byli jiného názoru. Melibě snášeli, že jsme dovedli celkem jednoduchým a nekrvavým způsobem zabránit všemu, co mělo ohrozit bezpečnost republiky zevně i uvnitř a že jsem nekompromisně přikročili k zajištění našeho lidové demokratického řádu. Teprve odjinud jsme se dovídali o „krvavém teroru“ v Praze a o hrůzných násilnostech, které prý provázely naši únorovou krizi. Věc Československa se najednou octla na prvních stranách světových žurnálů i na pořadu jednání Rady bezpečnosti. Československo se dostalo do blízkosti nejožehavějších mezinárodních problémů, jak je dnes představuje Recko nebo Palestina. Některé listy na západě vidí v těchto událostech podivnou souvislost a podle toho je také hodnotí.

Ale nadarmo se neříká, že každá

věc má svůj rub a líc. I v tom, jak mnozí lidé na západě hodnotí nedávno události u nás, poznáváme rub a líc jejich neklidu, rozhořčení i neslušných nadávek. Poznáváme, že nejde o nás, nýbrž o vývojovou linii po válce, která dovedla zrevolucionovat myslí všech lidí na světě. My jsme se v očích některých lidí na západě provinili především tím, že jsme se nedali jako stát průmyslově velmi zdatný a kulturně proslulý, zapřáhnout do imperialistického vozu křížáckého tažení proti Sovětskému svazu a zemím, kde navždy odzvonili liberalistickému řádu. Pro mnohé strategy mezinárodního imperialismu je to nemilá skutečnost, protože co všechno by se bylo dalo dokazovat, kdyby právě Československo bylo strženo na druhou stranu této mezinárodní fronty. Pracující lid Československa však před celým světem ukázal, že si chce nejen vybodýt, ale navždy zajistit všechny své sociální vymoženosti a že s jeho prací nebude již možno nikdy spekulovat v duchu kapitalistických zásad, na jejichž konci je hrůzná představa hospodářských krizí a nezaměstnanosti. Československo se stalo součástí nového hospodářského a politického řádu a s této jednou nastoupené cesty nehodlá sejit, i kdyby neklid a nevraživost odpůrců tohoto vývoje byly sebenávistnější. I s tím nutno počítat jako s prvním zjevem dějinného zápasu, který prožíváme. Čl.

Minstr národní obrany arm. generál Ludvík SVOBODA kandiduje na významném místě v prvním volebním kraji — Praha.

V jednotě je síla

Dnes, tři roky po skončení druhé světové války jsme svědky toho, že v Německu obnovují za pomoci anglo-amerických imperialistů novou „věrmacht“. Vrchním velitelem této armády, která bude čítat asi 500.000 lidí, je Hitlerův maršál Guderian. Musíme být tedy připraveni na všechno. Nový Mnichov se nesmí a nebude opakovat. Toho zárukou je tvořící se jednota lidu, jejímž základem byly jednotné oslavy 1. máje.

Podívejme se zpět do bohaté historie našeho národa. Vidíme, že v dobách, kdy byl český národ jednotný, byl nepřemožitelný. Jak jinak bychom si vysvětlili skutečnost, že český národ v dobách husitských byl schopen odolávat po dlouhá léta celému tehdejšímu světu? Jednota lidu to byla, která posilovala celý národ a činila jej nepřemožitelným. Naproti tomu jsme svědky toho, že tehdy, kdy byl český národ vnitřně roztržtý, nebyl schopen odolávat vnějším nepřátelům, ztrácel svou národní samostatnost.

Volby do Národního shromáždění, které se konají 30. května, budou hlasováním pro jednotu lidu, a tedy pro sílu, bezpečnost a svobodu republiky. A proto každý, kdo to myslí s republikou dobře, odevzdá svůj hlas jednotné kandidátce Národní fronty: S.

Základní pilíř naší lidové demokracie

V památný den našeho osvobození Rudou armádou, 9. května 1948, usneslo se ústavodárné Národní shromáždění v slavnostní schůzi ve Vladislavském sále na hradě pražském o nové ústavě republiky Československé. Devátý květen 1948 se tak stává dvojnásob slavnostním a radostným dnem naší lidové demokracie. Před tváří celého světa, jasně a nepokrytě jsme dokumentovali svou vůli, že trváme na výsledcích našeho letošního února a že to bude vůle jen našeho lidu, která bude rozhodovat o osudech republiky.

Naše nová ústava je zároveň odpovědí na všechno, co se o nás po únorových dnech v cizině psalo a hovořilo. Nemusili jsme se před nikým skrývat, nic jsme nemusili tajit z toho, co chceme a co uděláme ve prospěch pracujícího lidu republiky. Naše ústava, tento základní zákon našeho právního a státního života, prošla předtím rukama našeho pracujícího lidu, aby se o ní vyjádřil a podal své připomínky. Tato nová forma naší demokracie se jistě leccomu v světě zdála únikem, ale naše vláda se mohla tohoto pokusu odvdžít, protože neměla v úmyslu před lidovými vrstvami nic tajit a neměla k tomu ani důvodů. Nová ústava uvádí jen v skutek program Národní fronty Klementa Gottwalda, tedy právě to, proč

v únoru došlo u nás k vyměnění všech nespolehlivých a zrádných živlů z našeho veřejného politického života.

Velké dílo státnického úsilí a rozvahy se podařilo. Teprve tehdy, když srovnáme naši ústavu s ústavami jiných států ve světě, můžeme dobře pochopit, o jaký krok kupředu jsme dále před ostatními, zejména západ. demokraciemi. Naše nová ústava má za všech okolností na mysli blaho a potřeby pracujícího občana a přísně dozírá na jeho práva lidská, sociální a politická. Neznáme rozdílu mezi občany republiky, mezi mužem a ženou, různě jsme odmítli a ze svých zákonů republiky vymýtili diskriminace rasové, náboženské a společenské, hledáme a vidíme jen člověka, dobrého a poctivého občana, který má svou republiku rád a je pro ni ochoten pracovat a bojovat ze všech svých nejlepších schopností a sil.

Očekávali bychom proto, že ti, kteří ještě donedávna tak opovržlivě hovořili o naší lidové demokracii, promluví i nyní, když mají před sebou doslovný text naší lidové ústavy a mohou slovo za slovem posuzovat, zda tato naše demokracie je tak špatná, jak o tom psali a hovořili. Před celým světem tu stojíme s čistým svědomím, v tom je také naše největší síla a opora do budoucna. Jsme jednotní v přesvědčení, že

republika potřebuje práci a oddanost svých věrných občanů a tuto práci klademe jako živoucí základ toho, co nám ústava ukládá i zaručuje.

Znárodňovací dílo dovršeno

Ještě před splněním svého vrcholného a závěrečného úkolu přijalo ústavodárné Národní shromáždění - před slavnostním schválením nové ústavy - 6 osnov zákonů, které mají pro náš další hospodářský život obdobnou důležitost, jakou měly presidentské dekrety z konce října 1945 o znárodnění našeho klíčového průmyslu, bank a pojišťoven. Těmito 6 zákony se provádí další rozsáhlé znárodnění, takže nyní se stává znárodněný sektor ve všech oborech výrobní činnosti ne-li výlučný, tak převažující. Znárodnění se tentokrát neomezuje jen na výrobní obory, nýbrž zasahuje i do distribuční činnosti.

Jde o tyto zákony:
zákon o znárodnění některých dalších průmyslových a jiných podniků a závo-

dů a o úpravě některých poměrů znárodněných a národních podniků;

zákon o znárodnění dalších průmyslových a jiných výrobních podniků a závodů v oboru potravinářském a o úpravě některých poměrů znárodněných a národních podniků tohoto oboru;

zákon o státní organizaci zahraničního obchodu a mezinárodního zasílatelství;

zákon o znárodnění ve stavebnictví; zákon o znárodnění obchodních podniků s 50 nebo více činnými osobami; zákon o organizaci velkoobchodní činnosti a o znárodnění velkoobchodních podniků.

Znárodňovací dílo bylo ještě doplněno dalšími pěti osnovami, jimiž se provádí znárodnění v oboru hotelnictví, cest. kanceláří, lázní a pod.

Podle předběžných odhadů vzroste znárodněný sektor průmyslu včetně stavebnictví co do počtu osazenstva o 40%, z více než 762.000 na přibližně 1.070.000 osob, co do obytu o více než 33%, z 13 na 17,4 miliard Kčs. Strukturální změna v našem hospodářství

a tím také nastalé sociální převrstení je nejlépe patrné z podílu na národním důchodu. Podle rozboru Ústavu pro hospodářský a sociální výzkum činil podíl kapitalistické vrstvy na národním důchodu v době mezi oběma světovými válkami 15,5%, t. j. 3,1 miliardy Kčs v tehdejší měně. Po prvním znárodnění zmenšil se tento podíl na 11 miliard Kčs, t. j. na 5,8% celého národního důchodu. Právě uzákoněným dalším znárodněním snížil se podíl kapitalistů na 1,2%, při čemž podíl velkostatkářů - zmizel zcela novou pozemkovou reformou. To znamená, že podíl pracujících vrstev, dělníků, drobných a středních zemědělců, živnostníků, řemeslníků, maloobchodníků, inteligence a svobodných povolání na národním důchodu nebude již nadále zkracován bezpracným důchodem vlastníků výrobních prostředků. Bude však věcí pracujících, aby svůj důchod, svou životní úroveň zvyšovali rozšířením objemu výroby a zlepšením produktivity práce. Na tom záleží především, aby znárodnění se stalo začátkem cesty k socialismu.

Protiplán

V poslední době často slyšíme a čteme o protiplánech v našich průmyslových podnicích a dílnách. Výklad slova protiplán spočívá v tom, že zaměstnanci určitého výrobního nebo pracovního oddělení se dobrovolně usnesou a zaváží zvýšit výrobu nad původně stanovená procenta plánu naší dvouletky.

Co může být radostnějším důkazem o pracovním nadšení v takových závodech, než čísla, která se veřejnosti oznamují jako zvýšení původně stanovené výše výroby. Naši lidé se dřou, poctivě se dřou a vědí proč to dělají. Byl přece velký rozdíl v tom, jestliže náš pracující lid musel vydělávat na několik akcionářů, kteří takový podnik někdy ani neviděli, ale který byl základem jejich bezpracných zisků a blahobytu, a mezi nynějším stavem kdy práce, výsledek námahy našeho dělnictva je obrácen ve prospěch celé naší národní společnosti. V tomto převratném nazírání na práci je také smysl veškerého našeho snažení v budování republiky. Republika dnes již není nějakým odtažitým pojmem, nýbrž něco, co každý z pracujících lidí miluje jako svou vlast a má zájem, aby její trvání, budoucnost a bezpečnost byla zaručena. Dnes také víme, že to je především práce, dobrá a poctivá práce, která nám pomůže zahladit následky okupace a války a převede nás do lepší budoucnosti. Všude, kam se podíváme, je třeba tolik poctivého úsilí!

Proto se přišlo na myšlenku protiplánu, který mají opatřit i vše, nač dvouletý plán myslel, ale co se už nedalo v pracovní výkonnosti našich podniků zvyšovat. Teprve rozhodné slovo našeho dělnictva a jeho nadšení pracovat více, než je v dvouletém plánu stanoveno, pomůže nám zase o velký krok kupředu a položí pevné základy naší přítelce, jak se k ní všichni připravujeme. IS.

Vítězové práce

Dvakrát v roce koná se slavnostní přehlídka vítězů práce při udělování vyznamenání Národní soutěže ve výstavbě republiky. Stále více se rozmnožují řady těch, kteří se účastnili soutěžení v práci pro republiku, v práci na její výstavbě, na budování lepšího a bohatšího jejího života.

Letošní přehlídka vítězů Národní soutěže ve výstavbě republiky byla zasazena do zvláště slavnostního rámce, konala se totiž v den zahájení Slovanské zemědělské výstavy ve dvoraně Průmyslového paláce na výstavě. Byly tu hodnoceny výsledky již šestého kola Národní soutěže, které přinesly vyznamenání 367 pracovníků neob pracovním kolektivům. A po prvé od porevoluční doby, kdy Národní soutěž vznikla ze spontánního úsilí pracujících, byly tentokrát uděleny tituly „Hrdinů práce“. Tohoto, dosud nejvyššího vyznamenání, se dostalo osazenstvu dolu „Žárubek“ ostravsko-karvinského revíru, který splnil operativní plán kamenného uhlí pro rok 1947 již 12. prosince 1947, dále válcovny plechu Karlova huť v Lískovci u Frýdku, náležejících národnímu podniku Báňská a hutní společnost, která jako prvá z hutních podniků překonala specifickou výrobu v tunách na hodinu. Třetím z početných titulů „Hrdinů práce“ jsou Slovenské magnesitové závody, nár. podnik v Jelšavě, který dokázal zvýšit specifický výkon na zaměstnance a měsíc v magnesitu. Tato vyznamenání udělil vítězným závodům sám předseda vlády Klement Gottwald. O čestné standarty „Bojovníků práce“ rozdělilo se v šestém kole Národní soutěže celkem 27 pracovních kolektivů z oboru prů-

myslu, zemědělství i dopravy, k nimž se druží i Československý rozhlas, jakožto významný propagátor pracovního a budovatelského úsilí. 11 čestných odznaků „za zásluhy o výstavbu státu“ připadlo významným pracovníkům ze všech oborů.

Stejně tak tomu bylo s rozdělením čestných odznaků „Pracovní obětavosti“ a veřejných uznání. Průmyslový závod vedle zemědělské obce, dělník vedle intelektuálního pracovníka, rolník vedle lékaře, úředník vedle zemědělské ženy defilovali při slavnostním rozdělení vyznamenání vítězům šestého kola Národní soutěže před zraky četných diváků, shromážděných ve dvoraně Průmyslového paláce. Mezi vyznamenanými byly zastoupeny všechny kraje naší republiky jako důkaz, že budovatelské úsilí roste a mohutní a že naše lidově demokratická republika dovede opravdu práci oceňovat a hodnotit. S některými vyznamenanými závody setkali jsme se již po několikáté a můžeme být jisti, že ve svém budovatelském plánu neochabnou. Stejně tak můžeme věřit, že v příštích kolech Národní soutěže se setkáme s dalšími novými vítězi práce.

Vracejí se k nám další Čechoslováci z ciziny. Před nedávnem se konala meziministerská porada, která řešila technické otázky spojené s reemigrací krajanů z Argentiny. Jde asi o 381 rodin, čili o 1015 osob. Větší část těchto rodin, t. j. přesně 219 očekává, že bude dopravena do vlasti na státní náklady, menší část si může uhradit cestovní výlohy sama nebo aspoň zčásti

Zprávy svazu

Svazu Čechů z Volyně došel příspěv od příslušníků tankové brigády „Volyňských Čechů“, který svědčí o tom, že tato tank. brigáda je voj. útvar, který plně a správně chápe své povinnosti nejen s hlediska čistě vojenského, ale i obecného a politického. Můžeme být právem hrdi, že nese jméno „Volyňských Čechů“.

S radostí uveřejňujeme obsah příspěvu: Volyňským Čechům, příslušníkům československé armády gen. Svobody ze SSSR. — My, níže podepsaní příslušníci tankové brigády volyňských Čechů, věrní památce vašich slavných bojových tradic slavnostně prohlašujeme, že dílo, které jste započali bojem na východní frontě proti našemu úhlavnímu nepříteli, je pro nás čestným závazkem pokračovat dnes na frontě hospodářsko-politické obnovy našeho státu.

Zdůrazněním toho bude naše účast ve volbách, ve kterých manifestačním způsobem dáme všichni bez výjimky své hlasy společně kandidátce obrozené NF. Chceme všem dokázat, že stejně tak, jako vy jste stáli hrdě v boji proti nepříteli, budeme i my stát pevně v boji o vítěznou cestu k socialismu, t. j. k formě státního zřízení, ke kterému nás zvolení zástupci obrozené Národní fronty povedou.

Prosíme, aby to naše prohlášení bylo hlumoceno všem volyňským Čechům. Za důstojnický sbor: pplk. Brixi.

Za rotmistrovský sbor: prap. J. Sveda.
Za mužstvo: des. Jiří Roušal.

Okresní odbočky Svazu Čechů z Volyně v Moravě. Zemský národní výbor v Brně povolil výměrem č. 19984-II-12 1948 zřízení odbočky SCZV v Olšbramovicích pro okr. Mikulov, výměrem č. 19985-II-12 1948 zřízení odbočky v Mohelnici pro okr. Zábřeh, výměrem č. 19987-II-12 1948 zřízení odbočky v Šumperku pro okr. Šumperk a výměrem č. 19988 zřízení odbočky ve Šternberku pro okres Šternberk.

Sociální výpomoci. Zemský národní výbor v Praze poukázal všem okresním výborům, kde jsou usídlení reemigranti, značné částky určené na sociální výpomoci, které se vyplácejí dle směrnice MSP. Upozorňujeme všechny vol. Čechy, kteří žádali o soc. výpomoc, aby urgovali vyřízení své žádosti u příslušného ONV.

Ústav pro přestárlé a práce neschopné v Chomutově. Okresní národní výbor v Chomutově zřídil velikým nákladem vzorný chorobinec a starobinec, v němž bude umístěno na

200 přestárlých, chorých a práce neschopných, starých lidí. Svaz Čechů z Volyně žádá, aby se přihlásili zájemci o umístění v tomto ústavu — vol. Češi — kteří jsou osídleni v okr. Zatec. Svaz Čechů z Volyně po dohodě s ONV v Žatci zařídí jejich umístění. Přihlášky podejte co nejdříve v kanceláři SCZV ústně nebo písemně.

Vyplácení podpor ze soc. fondu. Svaz Čechů z Volyně vyplácí ze soc. fondu v případech naléhavé potřeby sociálně udůvodněných jednorázové podpory vdovám, sirotkům, pozůstalým po padlých a sociálně slabým vol. Čechům. Žádosti se podávají prostřednictvím odboček, které podávají vyjádření a event. doporučení. SCZV vyřizuje pouze nejnaléhavější případy, kdy je třeba okamžité pomoci a není možnosti získati podporu z jiných prostředků.

Domovy pro přestěhovalce v Českém Dubu u Turnova a v Sokolnicích u Brna, vzorně zařízené, přijmou v dohledné době ještě 50—80 chovanců. V domovech jsou umístěni přestárlé a práce neschopní reemigranti, mezi nimi řada vol. Čechů. Zájemci o umístění nechtě podávají žádosti prostřednictvím Svazu Čechů z Volyně.

Plnomocníkem pro repatriaci ze Zakarpatské Ukrajiny byl jmenován v. o. rada Jan Skořepa.

Poštovní styk s Volyní. Důležitou zprávou pro naše krajany z Volyně je informace, že podle telegrafického sdělení z Moskvy je poštovní styk s jejich rodinnými příslušnými, kteří ještě prodávají na území bývalé Volyňské gubernie, volný.

Vladimír Libovický v nemocnici. Po šestinedělním pobytu v žatecké nemocnici byl odeslán náš slavný krajan Vladimír Libovický na neurologickou kliniku dč Prahy, kde se podrobí těžké a nebezpečné operaci.

Prejeme mu zcela srdce, aby se co nejdříve vrátil zdrav zase mezi nás a mohl pokračovat ve své úspěšné kulturní činnosti. Jsme mu velmi vděční za jeho rozhodnutí zůstat i nadále v Žatci, přes to, že dostal několik výhodných a lákavých nabídek z divadel, z opery v Košicích a AUS. Věříme, že jeho úmysl, uměním propagovat sblížení slovanských národů a slovanskou vzájemnost, bude nacházet stále více pochopení a podpory kompetentních činitelů.

Slovanská zemědělská výstava v Praze. Vyzýváme všechny vol. Čechy, aby se ve vlastním zájmu zúčastnili, pokud jim to okolnosti dovolí, Siovanské zemědělské výstavy v Praze, která potrvá do 23. května t. r.

Zájemci o tenis ze řad vol. Čechů nechtě se přihlásit během tohoto týdne v kanceláři SCZV u br. Tučáka. Na později došlé přihlášky nebude brán zřetel.

Pravoslavná církev v Žatci

Stav pravoslavné církve v Žatci se zlepšil. Laskavostí místního národního výboru pravoslavné církevní obci k bohoslužebným účelům je propůjčen chrám sv. Jakuba, který bude fundamentálně opraven. Je to vzácná starožitnost, podle povrchních příznaků pochází z XV. století, slohu byzantského, s oltářem na východ, s pozdější přestavbou vrchu. Celá poloha tohoto chrámu jak zevnitř tak i uvnitř dělá dojem, že v tomto svatém stánku božím z prvopočátku se rozléhal hláhol slovanský. Je-li tomu skutečně tak, pak s odevzdáním do rukou pravoslavných Čechů z Volyně chrám tento bude navrácen slovanské výchově lidu českého. My, pravoslavní Češi z Volyně, jsme hluboce povděční MNV za věnovanou nám pozornost a postaráme se ospravedlnit důvěru a věcné přispění novým přístěhovalcům. Byli jsme na Volyni pravoslavného vyznání, zamílovali jsme si slo-

vanskou bohoslužbu a cyrila-metodějské tradice, zanechali jsme tam pěkné chrámy a krásně zařízená bohoslužební místa. Naše české sbory vynikaly svou organizovaností a nedbaje toho, že zde jsme rozseti po celém pohraničí, seřídili jsme si již zde podobné sbory, které z daleka lákají zbožný lid na slovanské bohoslužby. V žatecké pravoslavné církvi již dlouhý čas církevní sbor oblaňuje svou libovůlností a dojmavostí cit zbožného lidu a sláva o něm čím dále, tím více se šíří. Snažně žádáme nové mladé síly, aby doplňovali žatecký sbor a tím posilovali snahu volyňských Čechů krásným zpěvem pěstovali mravní a vlasteneckou výchovu českého lidu. Máme všechny předpoklady k vzornému zařizení náboženského života našich reemigrantů z Volyně a proto se velmi těšíme na obnovení Jakubského chrámu, který bude úplné odpovídati našim požadavkům. Protojerej Vlad. Zach.

Pěvecký sbor pravoslavné církve v Zatici, řídí Leon Berezovský

Pravoslavná církev k volbám

Eparchiální rada pravoslavné církve vydala k volbám do Národního shromáždění svolání, ve kterém vyzývá všechny své příslušníky a všechny lid, aby při volbách odevzdal jen jednotnou kandidátku. V svolání se mimo jiné praví:

Církvi nepřisluší zasahovati do politiky. Ale ona má svaté právo a povinnost zvednouti svůj hlas, jde-li o věc národa. A jednota, jejímž výrazem je jednotná kandidátní listina, je základním požadavkem zdravého života národa. Proto česká pravoslavná církev, která šla věrně s národem v dobách nejtěžších a přinesla pro jeho

život a svobodu obětí nejtěžší, vítá dnešní sjednocení národa, které je zárukou síly, pokoje a tím i štěstí všeho lidu. Volby mají utvrditi jednotu národa. Tím nabývají také velikého významu mravního. Česká pravoslavná církev považuje proto za věc osobní i národní cti, aby všichni dobří občané republiky při volbách přinesli svůj díl práce pro republiku i odpovědnost k ní tím, že všichni opravdu odevzdají při volbách jen jednotnou kandidátní listinu, která je výrazem životně nezbytné jednoty národa. Bílé lístky považujeme za nepoctivý a zbabělý útek od společného díla národního i od společné odpovědnosti za budoucnost republiky.

DUCHOVNÍ SPRÁVY PRAVOSLAVNÉ CÍRKVE, OBSLUHUJÍCÍ VO- LYŇSKÉ ČECHY

Na časté dotazy našich pravoslavných krajanů otiskujeme seznam pravoslavných duchovních správ, obsluhujících kraje, kde jsou usídlení vol. Češi.

V zemi České:

Desná, okr. Jablonec n. N. (o. Putrál),
Františkovy Lázně, Zahradní 196 (o. Zegalov),
Hořovský Týn, ul. 5. května 24 (o. Machlajčuk),
Kolešovice 233, okr. Podbořany (o. prof. Zajíc),
Chomutov, Masarykovo nám. 15 (o. prof. Kraňjuk),
Karlovy Vary, Petra Vel. 24 (o. prof. Vítvický),
Litoměřice, Horova 9 (o. Tichý),
Mariánské Lázně, Ruská ul. (o. Demjanovič),
Podbořany, Stalínova 295 (o. prof. Pařízek),
Postoloprty, okr. Zatec (o. Cestjakov),
Praha II, Resslova 9 (o. prof. Leixner),
Stříbro, Žižkova 88 (o. Iljin),

Tábor, Wilsonova 802 (o. Holý),
Zatec, gen. Svobody 60 (o. prof. Zach),
Lanškroun, Lidická 116 (o. prof. Romanekov),

Verneřice 73, okr. Děčín (o. Zumr).
V zemi Moravskoslezské:
Brno, Gorazdova 1 (o. Rosák),
Dolní Kounice u Brna čp. 111 (o. Hacar),

Chudobín, okr. Litovel (o. Hofmann),
Město Albrechtice, okr. Křm. Sokola
Tůmy 7 (o. Sedlář),
Olomouc, Stalínova 3 (o. Surma),
Osrava-Vitkovice, Erbenova 6 (o. prof. Domuchovský),

Přerov, Čechova 39 (o. Axman),
Řimice, okr. Litovel (o. Chák),
Stěpánov u Olomouce (o. Čech, protopresbyter),

Šumperk, Husiřská 14 (o. Danišek),
Třebíč, Gorazdovo nám. 2 (o. Doseděl),
Uničov na Mor., Mnišská 5 (o. Kačer),
Višňov, okr. Litovel (o. dr. Zdražila),
Znojmo, Pražská 33 (o. Sigmund).

Věčná pamjat . . .

Krásné, klidné a sluneční nedělní dopoledne. Městský hřbitov tonoucí v zeleni a kvítí. Ve větších kvetoucích stromů šveholí ptactvo. Rovné řady hrobů těch, kteří spí svůj věčný spánek. Jsme u základního kamene památníku obětí tragédie z Malina. Obyčejný dřevěný kříž se symbolickou trnovou korunou objímá svými rameny hroby těch volyňských Čechů, kteří válku přežili, došli do vlasti a slavili vítězství, ale kterým nebylo dopřáno pozívat v klidu a v prostředí rodinného štěstí ovoce tohoto vítězství. Nad jejich hroby stojí hloučky lidí a modlí se. Dnes vzpomínají volyňští Češi padlých ve válce a zemřelých. Ve vzduchu se vznášejí lahodná a konejšivá slova pravoslavného duchovního: „Věčná památka a sláva těm, kteří padli v této válce za čest a nezávislost naší vlasti, těm, kteří zemřeli v koncentracích a mučnících . . .“

V uctivé vzdálenosti za knězem stojí věřící — volyňští Češi. Modlí se. Zabráni do sebe, soustředěni a vážní. Jejich osmahlé, tvrdé a vráscité obličejy jsou bolestně staženy.

Na okraji skupiny věřících stojí stařec. Slabému tělu a nohám vypomáhá holé, o níž je opřen. U něj mladá žena a 2 děti. Chlapeček se tváří vážně. Stojí sám. Asi čtyřletá dívka drží mámu za ruku. Na koho asi vzpomínají a jaké jsou jejich myšlenky? Obličje a hlavně oči jejich mluví samy za sebe. Vyschlé oči starce se dívají s resignací, slzami zalité oči matky bolestně a oči dětí nechápavě. Otec a žena vzpomínají na syna a muže, na štěstí a klidný život, na bolest a utrpení, které jim způsobil svým odchodem, na zklamání naděje a zmařené touhy. A dělí? Ty nic nechápou, ty ani nevědí, že jsou sirotky a na vše se dívají dětskýma nevinými a nechápavýma očima.

Kolik takových rodin je po světě. Nešťastných rodin. Kolik životů, slzí a utrpení stála minulá válka, kolik zůstalo na stará léta opuštěných starců a stařenek, kolik ztracených mladých životů, jejichž dny jsou naplněny věčným vzpomínáním, slzami a bolestí. Kolik zůstalo na světě bolestně nechápajících očí malých sirotků.

To by si měli uvědomit ti, kterým je dosavadního utrpení lidstva málo, ti, kteří v honbě za novými zisky, trhy a z jiných důvodů plánují nové války. Je škoda, že ti lidé se pohybují pouze ve společnosti bezvadných a nažehlených oděvů, že jsou oločeni bezcílými sluhy mamonu, že za slohy nových dolarových bankovek nevidí očí neviných sirotků, vdov a starců.

Možná, že by je to zdrželo od jejich temných a nekalejících úmyslů a plánů.

A. N.

Rudolf Schmidmaier, Kutná Hora, krajský soud, hledá Frant. Dlouhého, který s ním sloužil u telegrafní rotě v 1. čs. sam. brig. v SSSR.

Rostislav Kubišta, Veletice 64, pp. Zatec, hledá Josefa Pražáka z Novostarce na Volyňi, který je pravděpodobně na Moravě.

V Zateci se ustavila jednotu Svazu bojovníků za svobodu (SBS)

V neděli dne 16. května t. r. konala se v Zateci ustavující valná hromada jednoty **Svazu bojovníků za svobodu (SBS)** značí v manifestačním projevu snahy všech odbojových složek o jednotu a spolupráci těch, kdo trpěli a bojovali za svobodu republiky.

Schůzi zahájil předseda AV odbojových složek velitel tank. brig. „Volyšských Čechů“ pplk. Brixl, který výstižně zhodnotil význam únorových událostí a jejich vliv na urychlení jednotných snah odbojových organizací. Nastínil také velké úkoly, stojící před mohutnou organizací Svazu bojovníků za svobodu a vyjádřil pevné přesvědčení, že budou splněny dobře a úspěšně, jak se dá očekávat od organizace, sdružující nejobětavější vlastence a bojovníky o spravedlivý řád.

Schůzi pozdravil také předseda ONV škpt. Zicha, zahr. voják, který konstatoval, že okresní jednotu SBS v Zateci bude nejsilnější jednotou v celé republice. Z této skutečnosti vyplývají i určité závazky, a to takové, že musí být prakticky dokázáno, že bojovníci za svobodu dovedou jít také v předních řadách budovatelů republiky a její šťastné budoucnosti.

Po projevech za SOPVP a SNR pozdravil ustavující schůzi SBS předseda SCzV red. Chudoba, který řekl v podstatě toto:

„Jak je již známo, Svaz bojovníků za svobodu reprezentuje všechny odbojové složky a je manifestačním ukázkou toho, jak chápeme my, příslušníci I. i II. odboje jednotu národa, která je dnes nejvyšším příkazem doby.

To bylo jasně prokázáno na velkolepém manifestačním sloučovacím sjezdu těchto organizací v Praze o třetím výročí zakončení druhé světové války — 9. května tohoto roku. To prokázáme i my dnes u nás v Zateci — a v tomto duchu jednoty a spolupráce — věřím pevně — půjdeme do dalšího mírového budování — k zajištění vítězství za tak draze zaplaceného krví a životy tisíců našich nejlepších bratří. Volyšští Češi — příslušníci obou odbojů — s upřímnou radostí vítají tyto jednotné snahy odbojových organizací. Vždyť právě my, kteří jsme vyrostli a žili v cizím prostředí a okolí, víme nejlépe, co znamená i pro malou hrstku jednotu a společná cesta. My víme nejlépe, že heslo „V jednotě je síla“ není jen heslem, ale neúprosnou skutečností, která nemůže být přehlížena.

Jsmo přesvědčení a máme velikou ra-

dosť z toho, že všechny československý lid nastoupil tuto cestu. Že je konec politického štvání, které nám bylo tak cizí — poněvadž rozdělvalo proti sobě jeden národ. Máme z toho velikou radost a zdá se nám, že se naplňují slova velkého básníka Svatopluka Čecha, který už dávno volal: Odhodme ten kalich šluči, z něhož moru dech se chví, nechať kolem jasně zvučí svatý pohár bratrství . . .

a který věřil, že: Jdeme-li jen k těmž cíli, vznět-li stejný srdcem chví, však se najdem v pravou chvíli pod jedinou korouhví!

Snaha o sjednocení národa neměla snad dosud tak reálného podkladu ke svému uskutečnění jako právě dnes. Nezlomným důkazem toho je i jednotná kandidátní listina obrozené Národní fronty. A nezlomným důkazem budou i volby, které jasně dokáží, že celý národ si přeje klid, jednotu a spolupráci všech, komu blaho republiky není en řečnickou frázi.

Jsem pevně přesvědčen, že právě u nás, na Zatecku dáme výraz této snaze o jednotu tím, že se nenajde ani jeden ze řad příslušníků odbojových organizací — a je nás tady hodně tisíc — který by použil bílého lístku. Považují za nedůstojné příslušníka ať prvního a nebo druhého odboje, aby se musilo mluvit o tom, že bílý lístek znamená zradu těch ideálů, pro něž jsme trpěli, bojovali a vítězili — pro něž ti nejlepší z našich řad přinášeli oběti, krváceli a umírali. A nemusím ani zvlášť zdůrazňovat, že plné vítězství jednotné kandidátní listiny bude pro nás znamenat dovršení vítězných bojů na frontách. Zdar jednotné mocné organizaci Svazu bojovníků za svobodu! Zdar jednotné kandidátní obrozené NF! Ať žije a sílí jednotu našeho národa!“

*

Po projevech byl jednomyslně zvolen výbor jednoty SBS, v jehož čele stojí pplk. Brixl. Za volyšské Čechy byli do výboru zvoleni: Jaroslav Chudoba, Jaroslav Perný, Alexandr Nagel a jako náhradníci Václav Šírc a Pavel Mařátka.

Ze schůze byly také odeslány pozdravné telegramy prezidentu republiky Dr. Edvardu Benešovi, předsedovi vlády Klementu Gottwaldovi a ministroví národní obrany arm. gen. Ludvíku Svobodovi a náčelníku hl. štábu arm. gen. Bohumilu Bořkovi.

Schůze byla zakončena státní hymnou. Odbojové organizace na Zatecku doká-

zaly zřetlu, že dobře chápou své poslání a úkoly a tak vytvořili nejlepší předpoklady pro sjednocení celého okresu na společném díle výstavby naší republiky. -jar-

Sjednocení odboje

Dvakrát v tomto století musil český a slovenský národ bojovat za svoji národní a státní samostatnost. Dvakrát, v první a druhé světové válce, musil zahraničním i domácím odbojem, v podzemí, s velkým utrpením i velkými oběťmi vést zápas o svoje nejzákladnější práva. Tak také vznikla řada organizací, jež sdružovaly ty, kteří nasazovali v odboji své životy za svobodu národa, kteří dovedli pro národ trpět, kteří pracovali pro národ s nasazením

Odbojové složky vznikaly v různých obdobích a na různých místech daleko od vlasti i doma v podzemí, koncentracích a věznicích; vždy však základní myšlenkou všech těch, které tyto organizace sdružovaly, bylo: Bojovat nejen za národní a státní svobodu, ale také ji udržet, upevňovat a proměňovat v stále lepší a dokonalejší řád hospodářský a sociální.

Je přirozené, že zejména po 5. květnu 1945 s zrodila myšlenka sjednotit všechny síly těch, kteří doma i za hranicemi přinášeli největší oběti. Slo o to, utvořit jednotnou organizaci, sdružující členstvo prvního i druhého odboje. Tato jednotná a mohutná organizace měla být svědomím národa, měla hájit státní samostatnost, jak ji přinesl 28. říjen 1918, měla hájit a uskutečňovat košický program z roku 1945, aby tak znovu na spravedlivých základech vyrůstala stále lepší státní domácnost. Dlouho se jednalo mezi odbojovými organizacemi, ale jednání nevedlo k cíli. Myšlenka zdravého sjednocení všech odbojových svazů se dostala na nová koleje po únoru 1948.

Právě v den, kdy jsme vzpomínali květinového povstání pražského i celého českého lidu v roce 1945, v den, kdy ústavodárné Národní shromáždění schválilo novou ústavu, sloučily se všechny složky prvního a druhého odboje a utvořily Svaz bojovníků za svobodu. Chce být svědomím národa, chce bojovat za čistotu našeho veřejného života, chce podporovat obrozenou Národní frontu, vládu republiky; chce bránit republiku proti vnějšmu i vnitřnímu nepříteli a usilovat o vybudování socialistické národní společnosti a o prohloubení věrného spojení se slovenskými státy.

Ustavení Svazu bojovníků za svobodu, sdružujícího všechny složky našeho prvního i druhého národního odboje, nám říká, že v něm vznikl velký a bdělý pomocník, který bude usilovat o to, aby se nikdy nezproněvřeli cílům, za které trpěli a umírali nejlepší z nás.

Volyšští Češi příslušníci I. i II. odboje — spolupracujte všude při zakládání Svazu bojovníků za svobodu! Nevytrýbejte se práci ve výborech a komisích! Budujte jednotu našeho národa!

Záběry ze Slovanské zemědělské výstavy

Názor je nejlepším zdrojem poučení. Tuto zásadu znají všichni pedagogové a musíme potvrdit, že je platná nejen při vyučování dětí na školách, ale i pro poučení dospělých. V tom tkví také jedna z hlavních hodnot výstav. A co platí o výstavách vůbec, platí dvojnásob o výstavách zemědělských. Zemědělství představuje takový komplex otázek, že jen účelně uspořádaná výstava může ve zkratce podat jejich osvětlení. A Slovanská zemědělská výstava splňuje tento požadavek vrchovatou měrou. Svědčí o tom denně rostoucí zájem a příliv návštěvníků. Vstup počtu návštěvníků je opravdu rekordní, neboť již pátý den po svém zahájení uvítala Slovanská zemědělská výstava návštěvníka půlmiliontého a za čtyři dny na to již návštěvníka miliontého. Bude zajímavé sledovat, jaké číslce dostoupí konečný počet návštěvníků.

K oborům, které mají návštěvníku co nejvíce říci, patří beze sporu expozice živočišné výroby. Ať již jsou to vzorné stáje dobytka nebo aukční hala či prostorné předvadiště, všude je vidět soustředěný a trvalý zájem návštěvníků. Význam živočišné expozice podškrťává skutečnost, že zvelebení chovu dobytka a hospodářského zvířectva vůbec náleží k stěžejnímu úkolu našeho hospodářského plánování. Pokud jde o vystavený materiál, jeho hodnotu všeobecně uznávají nejen naši domácí návštěvníci, ale i odborníci z ciziny. Výstava živočišné produkce je tentokrát obohacena o obory, které na dřívějších hospodářských výstavách zastoupeny nebyly. Je to zejména naše včelařství, které zde ukazuje nové směry v chovu včel, a nechybí tu ani ukázka chovu hlemýžďů ve známé hlemýžďí farmě.

V době, kdy se o mechanizaci v zemědělství nejen hovoří, ale kdy v tomto oboru postupujeme různými kroky kupředu, poutá samozřejmě pozornost návštěvníků Slovanské zemědělské výstavy expozice zemědělských strojů. Je to zejména expozice bratrského Sovětského svazu, která zde předvádí své kombajny jako doklad vyspělosti sovětské výroby hospodářských strojů. Expozice Sovětského svazu nejen dokazuje jak rychle dovedl Sovětský svaz

obnovit produkci v závodech, kudy prošla ničivá zběsilost nacistických hord, ale zároveň jak výkonnost sovětských zemědělských strojů stále roste a se zdokonaluje.

Slovanská zemědělská výstava nezapomněla ani na lesnictví. A to právem. Zvláště po loňském katastrofálním suchu dovede každý zemědělec ocenit význam lesa pro krajinné podnebné poměry. Lesní pavilon na výstavě ukazuje vývoj lesního hospodářství od pravěku až po moderní plánované hospodářství. Upozorňuje diváka nejen na krásy, hodnoty, které les poskytuje zemi a jejímu obyvatelstvu, ale také na nebezpečí, které lesu hrozí od jeho škůdců. Les potřebuje ochrany a šetření, kterým jsme mu všichni povinni za dary, jež nám dává.

Provolání JSČZ k zemědělcům pro zvýšení dodávek dobytka

Zemědělci!

Předsednictvo přípravného výboru Jednotného svazu českých zemědělců vám připomíná slib, který jste dali dne 29. února 1948 na prvním celostátním sjezdu rolnických komisí předsedovi vlády Klementu Gottwaldovi. Slíbili jste slavnostně, že zabezpečíte výživu národa plynulou dodávkou dobytka. V měsících březnu a dubnu jste svůj slib splnili. Je však nutno, aby dodávky dobytka ve stejné míře pokračovaly i v následujících měsících tak, aby dosavadní dávky masa byly zajištěny.

Celý národ se nyní dal s budovatelem nadšením do práce, aby splnil dvouletý plán do 28. října 1948. Na vás je, zemědělci a zemědělské ženy, abyste také se své strany učinili vše k zdárnému splnění tohoto velkého díla. Učinite to tím, že zajišťujete zásobování všeho obyvatelstva.

České rolnictvo nezapomnělo, že se dělnická třída postavila za spravedlivé požadavky zemědělců na sjezdu závodních rad. Díky vydatné podpoře všech pracujících našeho státu staly se dříve tak těžce probojované zemědělské osnovy dnem 23. března 1948 skutkem. Zvýšené dodávky budou nejlepší odměnou pracujícím lidu republiky za to, že stál při rolnic-

tvu v jeho boji o zemědělské zákony. Budou novým důkazem věrnosti a oddanosti obrozené vládě Gottwaldově.

Zemědělci proveďte ve svých stájích protřídění skotu. Dodejte takto vytríděný dobytek svému družstvu podle směrnic. Uvědomte si, že celý národ čeká, že svými dodávkami zajišťuje jeho zásobování. Svět se na vás dívá. Ukažte mu, jak si československý lid ve svém státě dovede vládnout a hospodařit sám. Český zemědělec přes všechny potíže a těžkosti, se kterými se setkal, pomohi vždy tam, kde bylo jeho pomoci třeba. Jsme přesvědčeni, že pomůže i nyní.

Za Jednotný svaz českých zemědělců

Josef Nepomucký v. r. předseda.
Josef Zlesák v. r. gen. tajemník.

O zajištění mléka při přechodu k zelenému krmení

Po loňském suchu a tím způsobeném nedostatku krmiv, čekají naši zemědělci letos na jaře tím netrpělivěji na chvíli, kdy budou moci přejít ke krmení zelenou pící. Tento přechod bývá však zpravidla spojen s určitými nesnázemi, zejména také pokud jde o výrobu a jakost mléka. Nesnáze a leckdy i zdravotní újmu zvířat způsobuje zpravidla příliš náhý přechod k zelené pici, na niž dobytek nebyl zvyklý. Je proto nejvyšší žádoucí, aby se k zelené pici přecházelo co nejpomaleji a aby zemědělci i při krajním nedostatku suché píce si uchovali určité množství sena a slámy, kterou by alespoň v prvním týdnu přechodu zkrmovali asi z jedné poloviny s pící zelenou. Jinak vznikají průjmy dobytka, které působí také velmi škodlivě na mléčnou produkci. Snižuje se totiž nejen dojitost krav, ale zhoršuje se i jakost mléka. Mléko ze stáji, v nichž větší počet krav trpí průjmy, je značnější měrou znečištěno bakteriemi, zejména bakteriemi Coli, které snižují i jeho trvanlivost a v mléčárně pak kazí i mléko dobré. Nebezpečí ztrát na množství a jakosti mléka je zejména v pastevních hospodářstvích, kde přechod k zelené pici bývá obyčejně rychlejší, nehledě ani k tomu, že dobytek, který si zvykl na pastvu, nerad přijímá ráno nebo večer pici suchou. K tomu přistupují ještě vlivy změn jarního počasí, jež podporují rovněž vznik průjmů a tím i pokles mléčné produkce. Doporučuje se proto navykat dobytek zprvu jen pozvolna na pastvu, na př. jen polodenní pastvou, při čemž se spásají také jen střední a ne příliš bujně porosty. Rovněž tak je nutné, aby se v době přechodu k zelené pici nepodávala zvířatům sůl a nepodporovala tak žízeň, neboť nikdy není přílišné napájení tak škodlivé, jako právě při přecházení k zelené pici. — Pokud jde o zajištění jakosti mléka v této době, je nejvyšší nutné úzkostlivě dbát na čistotu dojníc, aby se tak zbránilo i znečištění a znehodnocení mléka. Stejně pečlivě musí být mléko po nadojení ošetřeno a hlavně dobře vychlazeno.

Jen touto svědomitou péčí o dojnice,

jakož i o mléko zabrání zemědělci v době přechodu k zelené píci ztrátám pro veřejné zásobování, jakož i vlastním finančním ztrátám, způsobeným dodávkami méně hodnotného mléka. Současně tím pomohou i k zabezpečení zásobování obyvatelstva a zejména dětí ve městech hodnotným mlékem a mléčnými výrobky.

Gsvěta

Kulturní družstva

Naše vesnice byly kulturně dlouho zanedbávány. Velmi často dalo se go i záměrně; agrární strana neměla zájmu, aby byly odstraněny technické a hospodářské nedostatky našeho zemědělství. Nová zemědělská politika ministra Julia Duriše přinesla zcela nové pojetí ná kulturní úkoly na vesnici. Ministr zemědělství velmi pronikavě zasáhl hned po květnové revoluci do vesnické kultury; učinil tak putovními soubory Vesnického divadla, pojízdnými kiny, výstavami, knižními dary veřejným knihovnám a tak dále.

Je přirozené, že únorové události byly signálem k novému, širokému a plánovitému nástupu kultury do našich vesnic.

Nositelem kulturní práce na vesnici budou kulturní družstva. O významu této myšlenky svědčí skutečnost, že podnět k jejich zakládání dal 7. března naši spisovatelé, kteří si uvědomují svoje povinnosti vůči zemědělskému lidu. Zakládáním kulturních družstev má být také oslaveno 100. výročí zrušení roboty. Myšlenka padla na úrodnou půdu. Svědčí o tom skutečnost, že se přihlásilo zatím 514 našich vesnic, které ohlásily své akční programy na nejbližší dobu. Kulturní družstva úspěšně spojují kulturu s družstevní myšlenkou. Není v tom protiklad, neboť kultura na venkově znamená nejen kulturu duchovní, ale i hmotnou. Proto kulturní družstva musí nejdříve postavit kulturní domy tam, kde dosud nejsou, musí pomoci družstevních prádelen, mateřských školek, sportovních hřišť atd. ulehčit zemědělcům jejich práci, aby jim zbyl čas na kulturní život. Kulturní družstva ve své snaze o zvýšení kulturního života na vesnicích nebudou soutěžit dosavadním spolkům; naopak jejich dosud roztráštěnou práci povedou k společnému cíli. Nebudou také konkurovat ani místním osvětovým radám; od těch se budou lišit tím, že budou organizací masovou. Budou chtít získat nejvíce podílníků, kteří svým podílem (asi 50 Kčs) pomohou sehnat potřebný kapitál pro uskutečnění všech předpokladů plného kulturního života na vesnici. Půjde-li počet těchto družstev do tisíců a počet jejich členstva do milionů, podaří se zakrátko značně zvednout kulturní úroveň našeho venkova o značnou míru.

Úkoly kulturních družstev jsou dalekosáhlé a někde zcela nové. Letošní Slovanská zemědělská výstava se svým festivalem slovanských tanců a zpěvů nepochybně oživi lidovou tvořivost. V některých krajích jsou taneční skupiny; kulturní družstva se budou moci pokusit i jinde

o vytvoření podobných tanečních, zpěvákých a hudebních souborů, které budou pěstovat živé lidové umění. Dostane se jim pomocí řadou příruček; vyjdou brožurky s pokyny k nácviku lidových tanců; vyjdou zpěvníčky lidových i dobrých písní; budou vydávána pásma a literární materiál pro oslavy, pro dožínky, i. máje atd. Také touha po filmu bude moci být pomoci družstev rychleji splněna; družstva budou moci se státními zárukami vystavět v dohledné době jednotné kulturní domy, v nichž se soustředí celý kulturní život na vesnici.

Čeští spisovatelé živě sledují myšlenku kulturních družstev, kterou vydali v život; už mnoho českých spisovatelů se rozjelo na vesnice a ve shromáždění občanstva vysvětlovalo význam a poslání kulturních družstev. Čeští spisovatelé jsou i dále rozhodnutí účastnit se práce. Proto také byla vytvořena při ministerstvu komise, v níž kromě spisovatelů zasedají i zástupci ústředních úřadů a institucí.

A ještě několik zcela praktických slov: Kulturní družstva se zakládají tak, že se v obci ze zástupců místních kulturních a politických organizací vytvoří 4—5členný výkonný výbor, který vypracuje akční plán kulturního družstva, do kterého zahrneme všechnu plánovanou kulturní činnost v obci. Akční plán i hlášení o ustavení přípravného výboru se jmény jeho členů zašle se ministerstvu zemědělství. Dále si přípravný výbor vyžádá u Svazu zemědělských družstev v Praze II, Havlíčkovo nám. 10 pro Čechy a u Svazu zemědělských družstev v Brně, Radnická 11 pro Moravu potřebný počet stanov a příslušných formulátů, potřebných k ustavení družstva.

Tedy: Zřizujeme kulturní družstva!

Každý volyňský Čech by měl znáti své dějiny, na něž má být právem hrdý.

Celé tyto dějiny zachytil stručně ve své knížce „VOLYŇŠTÍ KRAJANÉ“ Dr. Josef Folprecht.

Knížka má 48 str. a stojí 18 Kčs. Zasilá ji knihkupectví

J. FOJTIK,
Podbořany 200

Pěstování cukrovky. Napsal ing. Stan. Kodým. 59. svazek sbírky „Rádce zemědělce“. 55 stran, 30 ilustrací, výtisk 18 Kčs. Můžete jej dostat u knihkupeců nebo v naklad. českých zemědělců Brázda, Praha II, Opletalova 3. Pěstování cukrovky umožnilo již více než před půl stoletím všeobecné zvýšení výrobní intenzity naší rostlinné výroby. Cukrovka byla vždy pilířem v celkové organizaci fejných hospodářství a zůstává jí i v nynější době jako nejrentabilnější plodina oblasti řepařských a zdroj jistého peněžního příjmu. Proto musí každý řepař především s hlediska vlastních zájmů podniknouti vše, aby pěstování cukrovky, příprava půdy, sadba, ošetřování, sklizeň a boj proti škůdcům byl prováděn podle nejmodernějších poznatků zkušených odborníků. V tomto směru může být tato kniha označena za cenný přínos pro naše řepaře, zejména pak pro nové majitele zemědělské půdy.

Pěstování révy vinné na stěnách a v domácích zahrádkách. Napsal prof. Jos. Průcha. 67. svazek sbírky „Rádce zemědělce“. 72 stran, 45 vyobrazení, výtisk 30 Kčs. Dodá každý knihkupec nebo naklad. českých zemědělců Brázda, Praha II, Opletalova 3. Autor v této užitečné knize se obírá vinnou révou, podává spolehlivé a praktické návody jak vinnou révu pěstovat, ošetřovat, jak výsadbu provádět, které odrůdy volit, jak postupovat při řezu, kroužkování, hnojení, jak bojovat proti škůdcům révy, jak hrozny sklízet, v čerstvém stavu je uchovávat a jak je zužitkovat v domácnosti. Tuto užitečnou a pěknou knížku uvítají všichni ti, kteří hledají základní vědomosti k pěstování vinné révy a hroznů tohoto nejkrásnějšího a nejvonnějšího ovoce pro naše děti.

Červec San José nejhorší škůdce ovocných plodin. Napsali dr. B. Starý, ing. dr. Ct. Blatný a dr. Jiří Čepelák. 66. sv. sbírky „Rádce zemědělce“. 30 stran, ilustrace, 15 Kčs. Lze dostat u knihkupeců nebo v naklad. českých zemědělců Brázda, Praha II, Opletalova 3. Červec San José je v přítomné době nejhorším škůdcem ovocných plodin. Napadá kůru, plody i listy. Jeho hubení tam, kde se vyskytne, musí být věnována ta největší pozornost, aby se tak hned v zárodku zabránilo jeho veliké škodné činnosti. Popis tohoto škůdce, určovací znaky červců, s pokyny, jak se těmto parazitům bránit a je ničít, popisuje tato užitečná a přehledná knížka.

Odešel dobrý Čech

Z jižní Moravěnky, kde je usídlena u Mor. Krumlova skupina našich z Volyně, přišel dopis a v něm stručná, avšak neveselá zpráva: odešel na věčnost krajan Václav Hybler z Vilhelmovky.

K řadě těch, kteří odešli k věčnému odpočinku ve vlasti, po níž tak toužili a na níž stále myslí, přibyl zase jeden, který celý svůj život byl dobrým Čechem.

Pamatuji se na něho ještě ze svých dětských let. On byl již tehdy dospívajícím mladíkem a hrál na křídlovku. Pamatuji, kterak v letních podvečerech jeho křídlovka vyluzovala melodie krásných českých písniček, polek, pochodů a valčíků, jež se tichým večerem nesly po celé dědině, až tam do těch sousedních chaloupek ukrajinských, kde se k nim občas přidružily tesklivé a tak bohaté ve svých harmoniích ukrajinské dumky...

Přišla první světová válka. Mladíci z obce narukovali. Hlásili se do České družiny, a byl mezi nimi i náš hudebník Václav. Ve vojsku však nešel k hudbě. Šel do roty a tam společně s jinými prožl Tarnopol, Zborov a celou řadu jiných šarvátek. Měl však štěstí: vrátil se domů živ a zdrav, ani poranění neutržel.

Vesnička, do níž se vrátil, byla k nepoznání. Z výstavně kvetoucí vís-ky zbylo pouze několik stavení, neboť takřka celá ležela popelem. Místo dvorů byla jen spáleniště a pole byla křížem-křížem rozryta zákopy, ze zahrad zůstaly jen pahýly. Tak si tam zařadila válka, která v tomto místě na několik let rozložila své posice...

Na rozjímání nad válečným zrušením však nebyl čas. Vráťivši se vesničané začali obnovovat své usedlosti, zahrabávat jámy, zasazovat mladé stromky, obdělávat políčka, neboť musel vyrůst nový chléb pro zbídačené lidstvo...

Václav se oženil a zakládal vlastní domov. Bratři, z nichž on byl nejstarší, mu pomáhali při svážení stavebního materiálu a také při stavbě domku.

Do vís-ky se vracel klid, zaceřovaly se válkou zadané rány a pomalu se ozvala zase v chalupách zprvu jakási nesměle, ale brzy hlasitěji písnička a zvonivý smích mládeže.

Několik nadšenců založilo hudební kroužek a mezi nimi byl také Václav. Jeho křídlovka zase zazpívala, začala.

Léta plynula a přinášela radosti i starosti volyňskému obyvatelstvu.

A tak také přišel rok 1939, který přinesl osudné obsazení Československa, což se bolestně dotklo všech volyňských Čechů. Pak řada let nové kruté války, zmatků a utrpení.

A nyní se projevilo právě cítění každého Čecha, který se svým národem opravdu cítil tu tíhu utrpení a strádání, které mu přinesla dočasná okupace.

Pamatuji se, že nebylo jedné mé cesty do okresního města, aby na můj návrat dychtivě nečekalo v mém bytě několik sousedů, dychtivých zpráv, jež jsem vždy od přátel sebral. Mezi těmi čekajícími byl vždy Václav Hybler. Zprávy je obyčejně potěšily, neboť s Německem to šlo dolů, i když se to všemožně snažilo utajovat.

Často, velmi často se hovořilo také o tom, že se po novém osvobození Československa budeme stěhovat do vlasti svých otců a dědů, a na to se opravdu Václav těšil...

Jaro 1944. Německo-sovětská fronta se posunula značně na západ a pouhých několik km od nás se zastavila na několik týdnů. Denně jsme pozorovali střelbu na frontě, která byla tak blízko, že za nocí jsme mohli podle záblesků přesně stanovit rozmístění německých i sovětských palostů. Zvláště od Václavovy stodoly byl krásný výhled na úsek fronty, dlouhý dobrých 20 km. Ovšem, odstupující Němci nás nesměli při tomto pozorování zastihnout...

Jednoho rána po zvlášť bouřlivé noci se objevili ruští vojáci. Veselí, rozjaření a šťastní, že zase kus země vyrvali okupantům.

A pak to jednoho dne v obci zahučelo jako v úle: mladíci a muži, všichni, kdo jen k tomu cítili dosti síly, šli do armády gen. Svobody, která stála v Lucku.

Z rodiny Václavovy šli dva synové, z nichž starší značně nemocný, jehož však žádné domluvy nedokázaly udržet doma. Také čtyři Václavovi bratři nastoupili. Vidím ho jako dnes, svrkliého, zlomeného proto, že nemohl také jít s ostatními. Zlá, zákeřná nemoc, hlodající v jeho těle řadu let, to nedovojovala.

„Ale do Čech za vámi přece přijedu,“ byla jeho slova na rozloučenou.

Přijel loni s reemigrací. Navštívil jsem jej na Moravě. Byl chatrný, sotva se držel. Ale přece jen poněkud ožil a zazářil, když mi ukazoval zborovskou medaili, kterou dostal za Zborov. Viděl jsem, že dohasíná, ale snažil jsem jej těšit, že se nyní jeho stav polepší.

Nepolepší...

Stručná zpráva z Moravěnky potvrdila: že se stalo již to, co jsem každou chvíli očekával.

Václav tedy již spí v lůně země otců, po níž toužil a jíž se nikdy nezpronevěřil. Budiž mu lehkou a jeho spánek sladkým!

J. Foitík.

Václav Bačovský, nar. v Chomoutě, okr. Dubno na Volyni, padl na frontě v boji s německými uchvatiteli dne 28. III. 45 u Podbuče v Polsku jako řidič tanku I. čs. sam. brigády.

Vzpomínáme a nikdy nezapomeneme.
Rodiče a příbuzní.

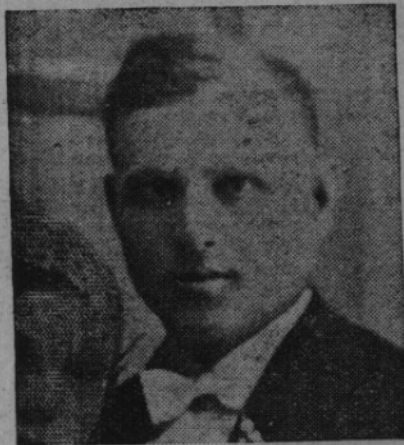
Dne 1. III. 1943 byl těžce raněn v boji pod Charkovem Josef Repík, nar. 1919 v Českém Malíně na Volyni. Při ústupu své jednotky byl ponechán v nemocnici, kde jej němečtí okupanti usmrtili ranou z pistole.

Kdo jste jej znali, věnujte mu tichou vzpomínku.
Bratr Vláda.

Upřímným srdcem vzpomínám věrných svých kamarádů a spolubojovníků, kteří padli v předvečer úplného osvobození naší drahé vlasti od odvěkého nepřítelů 6. května 1945 u Holešova na Moravě pod obcí Rymice, a to: Josefa Jirouta z Moldavy, Evžena Čapka z Mirohoště, Česlava Pichrta ze Sklíně, Alexandra Tomáše z Kvasilova, Jaroslava Holuba z Kupičova a Alexandra Adofa z Lucka.

Drazí kamarádi! Spěte klidně a spokojeně, neboť smrt Vaše nebyla marnou, a my, kterým bylo dopřáno, žítí v osvobozené vlasti, nikdy Vás nezapomeneme!

Vzpomíná rtm. Antonín Kačírek.

Všichni, kdo jste znali **Antonína Svítka**, narozeného v Podhajci na Volyni, vojína Svobodovy zahraniční armády, vzpomeňte s námi, že ve stáří 32 let padl dne 3. listopadu 1944 pod Duklou v bojích za osvobození naší drahé vlasti.

Čest jeho památce!

Rodiče a sourozenci.

Václav Martinek, nar. 6. 8. 1911 v Kvasilově na Volyni, příslušník 2. čs. brigády, bojoval jako partizán na Slovensku, posléze byl přidělen k ženistům ke sbírání min, kde 8. 5. 45 u Sv. Mikuláše zahynul. Budiž Ti země česká lehkou! — Manželka, dcera, rodiče a sestra.

Vzpomínáme se zachmuřenou tváří památky **Josefa Dědoucha z Buderáže**, který si tolik přál jít bojovat za svobodu své vlasti. Bylo mu avšak uloženo, aby své povinnosti plnil jinde. Byl umučen banderovci při konání své služby.

Drahý synu, ani nevíš, jak stará matka stále truchlí a vzpomíná. Budiž ti země daleká lehkou.

Matka.

Dne 9. dubna 1944 padl jako důstojník Rudé armády v bojích u Tarnopolu **Vladimír Hroch**, nar. 20. 6. 1919 v Olšance na Volyni.

Budiž mu země česká lehkou!
Kdo jste ho znal, vzpomeňte s námi!
Rodiče a sestry.

Josef Košťák, nar. 15. VI. 1918 v Novosilkách, okres Horochov na Volyni, padl v krutém boji u Dukly dne 10. XI. 1944.

Byl dobrým vlastencem, miloval svůj národ, nebylo mu však dopřáno, aby se dočkal svobody, za kterou šel bojovat.

Budiž Ti země česká lehkou! Padl jsi, ale v našich srdcích budeš žít věčně. — Vzpomínají matka, bratr, sestry a všichni přátelé.

Václav Vála, nar. 5. I. 1908 v Mirohošti na Volyni, padl 18. IV. 1945 u Polomu na Slovensku.

Vzpomínáme a nikdy na Tebe nezapomeneme.

Budiž Ti země česká lehkou!

Truchlící matka, sestra a bratři.

Jaroslav Zajíc, nar. 1922 v Malovaní na Volyni, okr. Mlynov, padl v těžkých bojích u Dukly dne 4. IX. 44.

Byl dobrým vlastencem, nedočkal se však svobody.

Odešel jsi, ale v našich srdcích budeš žít! — Rodiče, bratři a sestra

Dne 7. října 1944 padl v první osvobozené slovenské obci Vyšní Komárnik a je pochován v obci Barvingk čet. **Pavel Hana** z Máslenky u Mlynova.

Pavličku milý! Nikdy nezapomenem, jak jsi hořel touhou po odvetě nepříteli a jak jsi se těšil na návrat do vlasti, avšak krutý osud nedovolil Ti tuto osvobozenou spatřit.

Spí svůj sen v dukelské zemi a my na Tebe budeme vždy s láskou vzpomínat.

Otec, bratr, sestry a přítel Holec.

Redakce Věrné stráže žádá znovu pozůstalé po padlém vol. hrdinovi ppor. Hroudovi, aby jí zaslali (zapůjčili) urychleně jeho fotografie. Jedná se o umístění ve voj. kalendáři, kde budou současně zhodnoceny i jeho zásluhy. Dále žádáme o zaslání veškerého dokumentárního materiálu, týkajícího se hrdinských činů padlých: ppor. Valenty, ppor. Gregora a ppor. Hroudy.

Seznamy volyňských Čechů osídlených v ČSR

Balák Josef, Deštnice, o. Zatec	1900	zemědělec	Moldava 1	1444
" Anna	1903	domácnost	"	1445
" Vlasta	1940	školačka	"	1446
" Marie	1872	domácnost	"	1447
Balák Vladimír, Mohovice, Anglická 6	15. 7. 1892	uzenář	Rovno	729
" Věra	25. 7. 1897	domácnost	"	730
" Libuše	2. 11. 1925	účetní	"	731
Balák Vladimír, Zábřoch, OKMZ	20. 8. 1902	rolník	Hlinsk	25517
" Marie roz. Moravcová	10. 5. 1910	domácnost	"	25518
" Vladimír	11. 11. 1936	studující	"	25519
" Marie	4. 10. 1943	dítě	"	25520
Baláková Viktoria, Bezděkov, okres Horš. Týn	30. 9. 1905	domácnost	Vysoko Č. 55	06199
" Marie	10. 1. 1926	úřednice	"	06200
Balasíková Antonie, Eisendorfl, okres Horš. Týn	20. 1. 1885	rolnice	Uljanovka	01942
" Emilie	21. 1. 1909	"	"	01925
" Ludmila	14. 6. 1924	"	"	01928
" Marie Poplavská	4. 1. 1932	žákyně	"	01927
" Evženie	7. 1. 1944	dítě	"	01926
Baňatka Alexandr, Vroutek, o. Podb.	18. 10. 1920	rolník	Sofiivka 156	08161
" Marie	12. 11. 1928	domácnost	"	08162
" Josef	15. 5. 1891	rolník	"	08163
" Marie	20. 5. 1890	domácnost	"	08164
" Božena Houšková	11. 5. 1937	školačka	"	08165
Balcerová Rozalie, Rumburk	4. 5. 1910	zemědělství	Leonovka 13	03828
" Emilie	8. 2. 1935	"	"	03829
Baldová Alexandra, Kraslice OÚOP	7. 11. 1911	rolnice	Michalovka 5	14959
" Věra	15. 11. 1935	školačka	"	14960
" Františka	8. 8. 1875	domácnost	"	14961
Balou Antonín, Hostamín OÚOP	15. 12. 1898	účetní	Zitomír	02101
" Marie	12. 7. 1905	domácnost	"	02102
" Helena	31. 8. 192,	tajemnice	"	02103
Baloun Aiois, Jindřichovice, o. Frýdl.	17. „ 1878	rolník	Krušná Česká 99	06878
" Zofie	9. 6. 1878	domácnost	"	06879
Baloun Bedřich, Podlesice, o. Podboř.	27. 5. 1889	rolník	Kupičov 3	10558
" Božena	1920	domácnost	"	10559
" Marie Mokrá	9. 1. 1914	"	"	10560
" Zdeněk Mokrá	27. 6. 1942	dítě	"	10561
Baloun Bojišlav, Pětipsy, o. Kadaň	4. 12. 1879	rolník	Kupičov 155	10763
" Emilie	26. 2. 1883	domácnost	"	10764
Baloun Emil, Podbořany OKMZ	20. 7. 1901	rolník	Buršovka	28962
" Marie	6. 10. 1906	domácnost	"	28963
" Josef	18. 3. 1933	školač	"	28964
" Václav	10. 3. 1940	dítě	"	28965
Baloun Václav, Dol. Sukoimy, okres Sternberk	1882	rolník	Hlinsk	14618
" Marie	1887	domácnost	"	14619
Baloun Václav, Boleboř, o. Chomutov	6. 8. 1903	rolník	Ivančice 6	21779
" Anna roz. Srpocká	20. 1. 1904	domácnost	"	21780
" Stáňa	20. 6. 1931	školačka	"	21781
" Josef	6. 8. 1939	"	"	21782
Baloun Václav, Bruntál OKMZ	1905	rolník	Černíjov	10856
" Anna	1901	domácnost	"	10857
" Libuše Skramuská	1919	domácnost	"	10858
Baloun Vladimír, Chomutov, Spojené ocelárny	12. 10. 1917	soustružník	Zdolbunov	2755
" Helena	2. 12. 1921	domácnost	"	02294
" Halina	21. 8. 1943	dítě	"	22295
Baloun Vladislav, Jesence, o. Podb.	12. 11. 1899	rolník	Kupičov 110	10552
" Emilie	20. 11. 1898	domácnost	"	10553
" Libuše	20. 2. 1924	švadlena	"	10554
" Jaroslav	28. 3. 1930	student	"	10555
" Božena Brožová	13. 12. 1921	domácnost	"	10556
" Marie Brožová	1. 5. 1942	dítě	"	10557
Balounová Anna, Sukolom, o. Sternb.	1909	domácnost	Hlinsk	07708
" Vlasta	1932	studentka	"	07709
Balounová Anna, Sukolom, o. Sternb.	1910	domácnost	"	07705
" Vladislav	1937	student	"	07706
" Václav	1941	dítě	"	07707

Balounová Evženie, Zderaz, o. Počb.	27. 11. 1911	domácnost	Zálesí	20820
" Vlasta	3. 7. 1934	školačka	"	20821
" Olga	10. 10. 1936	školák	"	20822
" Emilie	11. 3. 1944	dítě	"	20823
Balounová Krist., Sukolom, o. Šternb.	1884	domácnost	Hlinsk	07707
Balounová Marie, Podbořany OÚOP	6. 8. 1883	domácnost	Buršovka	28966
Banderčuková Amalie roz. Pudvelová, ? o. Litomyšl	10. 5. 1911	domácnost	Chomout	20.515
Bankovská Marie roz. Novotná, Roz- nějovice, o. Stříbro	26. 8. 1908	domácnost	Trojanovo 2	12094
" Alois	6. 4. 1931	školák	"	12.095
" Marie	23. 3. 1947	dítě	"	12.096
Baraník Bohumil, Neuberg, okr. Aš	20. 5. 1910	řezník-uzenář	Šepetovka 18	11.426
" Oldřich	18. 4. 1915	domácnost	"	11.427
" Marta Klimčuková	15. 4. 1933	školák	"	11.428
" Evžen	18. 3. 1938	"	"	11.427
Baraník Vladimír, Aš č. 2366	22. 1. 1902	řezník	Šepetovka 19	11.059
" Olda	2. 1. 1908	domácnost	"	11.060
" Helena	20. 4. 1929	švadlena	"	11.061
" Jiří	2. 4. 1931	školák	"	11.062
" Alběna	2. 4. 1938	"	"	11.063
Baraník Václav, Aš	10. 2. 1899	uzenář	Šepetovka 6	11.616
" Milie	14. 6. 1899	domácnost	"	11.617
" Evženie	14. 8. 1925	úřednice	"	11.618
" Věra	14. 1. 1929	domácnost	"	11.619
" Olga	15. 5. 1933	školačka	"	11.620
" Naděžda	14. 6. 1937	"	"	11.621
" Anna	12. 2. 1939	"	"	11.622
" Vladimír Kamferovič	15. 4. 1944	dítě	"	11.623
" Irena Hladková	12. 3. 1945	"	"	11.624
Barabančíková Marie, Frýdlant v Č.	14. 2. 1910	domácnost	Pyratin	16.533
" Eugenie	20. 11. 1933	žákyně	"	16534
" Vladimír	24. 11. 1935	žák	"	16535
" Václav	15. 6. 1937	"	"	16536
" Petr	11. 6. 1940	"	"	16537
" Antonie	14. 6. 1942	dítě	"	16538
Baráková Olga, Kysibl 38, o. Žlutice	29. 7. 1914	domácnost	Huleč Č.	24.306
Barcal Václav, Čimáň 25, o. Jindř. Hr.	24. 6. 1911	zemědělec	Krošna Česká	01.698
" Marie	18. 3. 1904	domácnost	"	01.699
" Jaroslav Řebík	18. 5. 1928	truhlář	"	01.700
" Václav	18. 3. 1941	dítě	"	01.701
Barcalová Natalie, Mníšek, o. Teplá	7. 8. 1910	učitelka	Huta-Marjatin 51	12.648
" Tamila	7. 12. 1931	dítě	"	12.649
" Emilie	14. 8. 1935	školačka	"	12.650
" Vilhelmina	26. 3. 1942	dítě	"	12.651
" Vladimír	16. 2. 1879	rolník	"	12.652
" Antonie	13. 7. 1883	domácnost	"	12.653
Bardyčková Barbora, Jetelice, o. Žat.	11. 12. 1911	domácnost	Tuřín	30.974
" Alexandr	25. 11. 1937	žák	"	30.975
" Dimitri	2. 9. 1943	dítě	"	30.976
Bareš Jarosl., Kopařovice, o. Mikulov	14. 6. 1916	zemědělec	Niva Hubinská	27.667
" Anna	20. 7. 1920	domácnost	"	27.668
" Emilie	21. 7. 1944	dítě	"	27.669
" Vlasta	15. 8. 1945	"	"	27.670
Bareš Josef, Holedeč, okres Žatec	5. 2. 1915	krejčí	"	27.526
" Rosalie	1. 8. 1918	domácnost	"	27.527
" Vlasta	12. 11. 1939	školák	"	27.528
" Miloslav	23. 3. 1941	dítě	"	27.529
" Václav	5. 10. 1944	"	"	27.530
" Arkadij	8. 9. 1931	školák	"	27.531
Bareš Vladim., Vys. Sedliště, o. Planá	19. 7. 1900	rolník	Štrobá	25.460
Bareš Vladim., Kopařovice, o. Mikulov	3. 4. 1905	zemědělec	Niva Hubinská	27.620
" Emilie	10. 3. 1907	domácnost	"	27.621
" Václav	20. 1. 1934	školák	"	27.622
" Milada	5. 1. 1936	"	"	27.623
Barešová Anna, Ovrčovice, o. Mikulov	1868	hospodářství	"	27.850
Barešová Em., Kupařovice, o. Mikulov	1878	hospodářství	"	27.624
Barež Josef, Dívčí Hrad, o. Krnov	4. 2. 1902	rolník	Ozorany 57	25966
" Naděžda roz. Dragounová	7. 6. 1909	domácnost	"	25967
" Miroslav	1. 4. 1929	rolník	"	25.968
" Vladislav	30. 8. 1930	"	"	25.969
" Vlasta	3. 5. 1935	školačka	"	25.970
" Bedřich	4. 5. 1937	školák	"	25.971

Baron Vladimír, Podbořany, Kostelní ulice 73	1. 5. 1907	dělník	Luck	04.881
" Jiřina	12. 12. 1902	domácnost	"	04.882
" Zofie	5. 5. 1935	školačka	"	04.883
Baršáková Marie r. Horáková, Žihle, o. Podbořany	6. 2. 1900	domácnost	Zdolbunov 275	07.742
" Eugen Kalavasov	13. 7. 1935	školák	"	07.743
Bárta Josef, Chomuto-Strupčice	8. 9. 1895	rolník	Semiduby	17386
" Marie	15. 8. 1899	domácnost	"	17387
Bárta Jaroslav, Rumburk	18. 5. 1914	rolník	"	7771
Bárta Vladimír, Lukov, o. Bílina	4. 2. 1911	rolník	"	22.255
" Marie roz. Sejvulová	10. 5. 1918	domácnost	"	22.254
" Jaroslav	6. 6. 1942	dítě	"	22255
" Miroslav	8. 1. 1940	školák	"	22256
Bártik Jan, Měchojupy, o. Zatec	20. 6. 1877	zemědělec	Huleč Česká	3774
" Věra	1886	domácnost	"	5575
Bartik Jan, Rauschenbach, o. M. Láz.	15. 2. 1895	rolník	Sofiovka 14	03.669
" Marie	15. 1. 1900	domácnost	"	03.670
" Lydie	28. 12. 1928	školačka	"	03.671
" Antonín	14. 10. 1925	rolník	"	03.672
Bartíková Marie roz. Pařezová, Vob- žany, okr. Teplice-Šanov	24. 8. 1908	domácnost	Huleč Č. 108	24.566
" Marie	10. 8. 1933	školačka	"	24.567
" Libuše	22. 6. 1935	"	"	24.568
" Emilie	22. 6. 1941	dítě	"	24.289
" Miroslav	10. 6. 1945	"	"	24.290
Bartníková Marie, Rumburk OKMZ	1. 9. 1915	rolnice	Leonovka 12	03.832
" Alexandr	10. 7. 1939	školák	"	03.833
" Josef	9. 6. 1944	dítě	"	03.834
" Václav Stocký	1. 1. 1872	rolník	"	03.835
" Marie	7. 4. 1869	domácnost	"	03.836
Bartoň Jan, Krásný Dvoreček, o. Kad.	27. 7. 1882	rolník	Vyhadanka 9	21169
" Marie roz. Hermannová	9. 11. 1897	domácnost	"	21170
" Anastazie	7. 6. 1928	domácnost	"	21171
" Libuše	6. 1. 1934	školačka	"	21172
" Janina	10. 3. 1930	domácnost	"	21173
Bartoň Josef, Zábříž 3, o. Č. Budějov.	30. 1. 1879	rolník	Bykovka 2	13.433
" Marie	25. 5. 1895	domácnost	"	13.434
" Alexej	19. 6. 1919	zemědělec	"	13.435
" Apolina	18. 4. 1921	domácnost	"	13.436
" Zeňa	22. 10. 1931	"	"	13.437
" Petr	4. 6. 1917	rolník	"	13.438
" Antonie	18. 6. 1919	domácnost	"	13.439
" Raža	22. 6. 1943	dítě	"	13.440
" Anna	16. 7. 1944	"	"	13.441
Bartoň Jos., Krásný Dvoreček, o. Kad.	10. 3. 1922	rolník	Vyhadanka 8	21.392
" Štefanie roz. Petrušková	27. 5. 1924	domácnost	"	21.393
" Jan	16. 1. 1944	dítě	"	21.394
" Helena	25. 1. 1945	"	"	21.395
Bartoniček Josef ? o. Krnov	1883	rolník	Račín	13127
" Anna	1895	domácnost	"	13128
" Evženie	1926	"	"	13129
" Rostislav	1933	student	"	13130
Bartoniček Václav ? o. Krnov	1923	rolník	"	13360
" Marie	1926	domácnost	"	13361
Bartoš Alexandr, Vroutek, o. Podboř.	15. 5. 1898	rolník	Sofiovka 10	00.614
" Anna	25. 1. 1903	domácnost	"	00.615
" Josef	1. 3. 1923	kovář	"	00.616
" Marie	9. 1. 1925	domácnost	"	00.617
" Alexandr	25. 1. 1928	zem. dělník	"	00.618
Bartoš Alexandr, Maršíkov, o. Šump.	1919	rolník	Terešov	03106
" Anastazie	1922	domácnost	"	03107
Bartoš Antonín, Rapotín 57, o. Šump.	17. 7. 1885	rolník	Bohušovka 47	28416
" Marie roz. Lenočková	5. 8. 1889	domácnost	"	28417
" Libuše	11. 10. 1925	"	"	28418
" Zofie	15. 6. 1929	"	"	28419
Bartoš Antonín, Maršíkov, o. Šump.	2. 7. 1900	rolník	"	28313
" Anna roz. Frychová	1900	domácnost	"	28314
" Evženie	23. 11. 1926	švadlena	"	28315
" Jaroslav	1. 8. 1932	školák	"	28316

Bartoš Jaroslav, Miličevy, o. Žatec	20. 7. 1906	rolník	"	28308
" Emilie roz. Grusová	26. 11. 1911	domácnost	"	28309
" Slovena	30. 10. 1933	"	"	28310
" Miroslava	7. 7. 1935	studentka	"	28311
" Marie	19. 12. 1944	dítě	"	28312
Bartoš Josef, Rapotín 180, o. Šump.	1. 12. 1886	rolník	"	28359
" Antonína	13. 9. 1896	domácnost	"	28360
" Emilie Dusová	9. 8. 1923	domácnost	"	28361
" Marie	8. 4. 1944	dítě	"	28362
Bartoš Josef, Vroutek 271, o. Podboř.	18. 2. 1907	rolník	Sofiovka 161	00619
" Emilie	25. 9. 1909	domácnost	"	00620
" Vladimír	25. 7. 1931	školák	"	00621
" Anna	25. 6. 1935	"	"	00622
Bartoš Josef, Rapotín 190, o. Šump.	15. 4. 1922	rolník	"	28423
" Anna roz. Borková	4. 2. 1926	domácnost	"	28424
Bartoš Váciav, Rapotín 190, o. Šump.	20. 9. 1897	rolník	"	28401
" Žofie	2. 2. 1902	domácnost	"	28402
" Antonie	8. 9. 1929	"	"	28403
Bartoš Václav, Rapotín 57, o. Šump.	9. 9. 1918	rolník	"	28415
Bartoš Václav, Vroutek 87, o. Podboř.	17. 8. 1922	rolník	Sofiovka 11	00623
" Olga	13. 11. 1923	učitelka	"	00624
" Jaroslav	23. 8. 1924	obuvník	"	00625
" Josef	8. 5. 1862	soukromník	"	00626
Bartoš Vlad., Maršíkov 66, o. Šump.	1890	rolník	Terešov	03108
" Marie	1892	domácnost	"	03109
" Josef	1931	školák	"	03111
" Marie	1929	domácnost	"	03110
" Kateřina	1871	"	"	03112
Bartoš Vlad., Maršíkov 66, o. Šump.	2. 1. 1903	rolník	Bohušovka 34	28305
" Božena roz. Šatrapová	1909	domácnost	"	28306
" Libuše	26. 7. 1926	"	"	28307
Bartošová Emilie, Zálezly, o. Chom.	12. 11. 1922	domácnost	Semiduby	17137
" Jiřina	12. 5. 1944	dítě	"	17138
" Marie	6. 8. 1946	"	"	17139
Bartošová Libuše, Chomutov	23. 6. 1916	domácnost	"	17131
" Vlasta	21. 2. 1937	studentka	"	17132
" Marie	18. 7. 1941	domácnost	"	17133
Bártová Antonie, Mikulovice, o. Most	1. 8. 1888	domácnost	Huta-Marjatin 32	12441
" Žofie Dartová	12. 5. 1936	školačka	"	12356
Bártová Marie, Droužkovice - Cho- mutov.	15. 5. 1884	domácnost	Semiduby 43	22021
Bártová Marie, Stanovice, o. K. Vary	21. 7. 1896	domácnost	Volkov	27171
" Vladimír	23. 5. 1922	zemědělec	"	27172
" Antonie	13. 7. 1928	domácnost	"	27173
Bártová Žofie roz. Prokopová, Žatec, Leninova tř. 1045	16. 7. 1899	domácnost	Podháje 54	14965
Bartuněk Antonín, Mnichov 38, okres	7. 10. 1907	rolník	Lipiny 47	15449
" Zlana	27. 9. 1918	domácnost	"	15450
" Emilie	24. 7. 1938	školačka	"	15451
" Antonín	24. 8. 1945	dítě	"	15452
" Františka	12. 7. 1946	"	"	15453
" Vasílej	24. 2. 1875	rolník	"	15454
Bartuněk Vladim., Jivjany, o. Stříbro	15. 7. 1902	zemědělec	Lipiny 98	15460
" Anežka	15. 2. 1908	domácnost	"	15461
" Anežka	29. 6. 1932	školačka	"	15462
Bartaňková Růžena, Mnichov 22 a 23,	13. 3. 1900	domácnost	Lipiny 48	15455
" Slavňa	3. 4. 1929	"	"	15456
" Miroslav	7. 1. 1934	školák	"	15457

Věrná stráž vychází jednou týdně. Vydává Svaz Čechů z Volyně nákladem vlastním. Odpovědný správce Jaroslav Chudoba. Redakce a administrace: Žatec, nám. Dra E. Beneše 155, telefon 550. Tiskne „Svoboda“, fil. v Žatci, telefon 374 a 390. Používání novinových známek povoleno ředitelstvím pošt a telegramů v Praze, č. IA-Gre-2372-OB. Dohledací poštovní úřad Žatec. Předplatné na rok 1947 je 120 Kčs. Konto poštovní spořitelny č. 14939 — Okresní záložna hospodářská Žatec.